

1011 • LIST

LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 18

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 36.—.

Poročna darila v letu 1940

Moko, kavo, sladkor, olje, parčku daj, pa bo najbolje

Prihodnja številka izide v torek, dne 1. oktobra.

JUŽNOAFRIČANI ZA NADALJEVANJE VOJNE

Capetown, 10. septembra.

Med velikimi manifestacijami je izročila predsedniku vlade generalu Smutsu posebna delegacija peticijo s 634.000 podpisi, ki zahtevajo, da se vojna nadaljuje — v Evropi se veda.

SVETA MINLJIVOST

(Iz moderne romunske lirike.)

Jaz, Antonescu,
včeraj bil sem še v arestu,
prvi med ministri zdaj sedim.

Ti, Tatarescu,
včeraj še na mojem mestu,
zdaj se Ti v rešetke jaz režim.

VOJNA V SSSR.

Tudi v SSSR je izbruhnila vojna. Spoprijeli so se Ukrajinci, Rusi, baltiški generali Keres, Mikenas in Petrov, proti njim se bijejo z velikimi ambicijami Botvinik, Smislov in drugi. Tudi češkoslovaška legija s Flohrom posega živalno v boj... Gre namreč za šahovsko prvenstvo Sovjetske zveze.

SVETI ELIJA

je imel zadnji čas posebno dopadnje s Slovenci, ker nam prvi teden meseca septembra tega leta ni izvajal svojega rednega deževnega programa in je vso svojo zalogo prihranil za pozneje. Pri tem je morda utrpel nekaj škode, kajti dež ne spada med tisto blago, ki je tem več vredno, čim delj časa leži v zalogi. Dežju ne skačejo cene. Mnogo je bilo ugibanja, zakaj nam je Elija postregel, da so se velesesejski dnevi iztekli v soncu in prahu; malokdo je pa pomislil, da bi ga lahko v »Totem teatru« pošteno zafrkavali, če bi se ne zadržal dovolj spodobno. Zato je začasno spremenil svoj program, oziroma ga je kar odpovedal. Sebi v čast, nam vsem pa v korist in veselje! Da bi ga še drugi upoštevali, recimo tisti, ki navijajo politično vremensko hišico!

V TRGOVINI

Metrske in utežne enote ponekod še zdaj niso ob veljavo. Nekateri stari ljudje še vedno računajo na vatlje in funte. Pa se je med nekim ljubljanskim trgovcem in podželskim očancem razvil takle pogovor:

»Pet vatlov tegale blaga mi dajte.«

»Očka, zdaj pravimo meter.«

»Tako?... Nič več blago?«

Basen brez tendence

V živalskem carstvu rekli so: da se konča morija, v bodoče mora vsak prepir razsoditi sodnija!

Res, ta takoj je prvi spor v pretres in sodbo vzela. Tožitelj bil je strašni lev, obtoženka gazela.

Rjovel je lev: Ta novi red ne morem razumeti, da bi neumno to žival jaz lev, ne smel požreti.

Je to od pamtiveka sem že običajno pravo. Se zruši še svetovni red če žrl bom zelenjavo.

Gazele rešiti vas čem, je to žival nemarna. Vrh vsega tuje rase je, zato zverem nevarna.

Ker že uvedli zakon ste, ki brani nas krivice, v njem iščem si, pravični lev, zdaj svoje le pravice!

Po njem takoj mi sodite pravice stebri čvrsti! Gazelo dajte mi, če ne raztrgam vse po vrsti!

Narodni ornament

Zakaj doma tak žalostno povešaš mi oči?
Al' zmanjkalo ti je masti,
al' olje se suši?

Brez olja lahko se živi,
umiraš tud' z mastjo.
Da vedno sit bo tvoj trebuh,
le jej vsakdanji kruh!

PRI SKUŠNJI

»Kakor vidimo, gospod kandidat, se je bolnikova noga znatno skrajšala, zato zdaj šepa. Kaj bi vi napravili v tem primeru?«

»Tudi jaz bi šepal, gospod profesor!«

AMERIŠKA POMOČ

(z govora gospoda iz Amerike.)

»Mi, Američani, mi bomo pomagali nesebično in z vzvišenimi čustvi svojim angleškimi prijateljem do zmage, ki bo prinesla Evropi spet dvajset let večnega miru. Naša pomoč bo, kakor sem že omenil, nesebična in iskrena, tako rekoč platonška. Želimo pa razbremeniti naše angleške prijatelje s tem, da prevzamemo nadzorstvo — samo nadzorstvo, gospoda moja — nad nekaterimi njihovimi kolonijami...«

NOVE KNJIGE!

V tisku so sledeče knjige:

1. »Prehrana po najnovejših načelih.« — Založil in izdal: Odbor za pobijanje draginje.

2. »Kako ohranim vitko linijo?« — Založba: »Križa«.

3. »Vpliv rimskih katakomb na moderno arhitekturo.« — Založila in izdala tvrdka: »Zaklonišča«, d. d.

4. »Iz poklicnega gledališča v diletantizmu.« (Almanah.) — Izdal: Jože Borko.

TEŽAVE...

Skrivati sladkor in vendar obdržati kupce...

Skrivati olje in vendar pošiljati služkinjo na trg po salato...

SAMO NA VRV...

Obupanec: »Obesil se bom.«

Prijatelj: »Pa vendar ne kakšni ženi za vrat?!«

Obupanec: »Ne, ne! Samo na vrv...«

O MEDNARODNI POMOČI

Pomagali Čehom so Francozi, Francozom so Angleži na pomoč prišli,

Angležem že Amerika rokó moli. — Slovenski pa pregovor slej ko prej veli:

da sam v nesreči vsak si le pomozi!

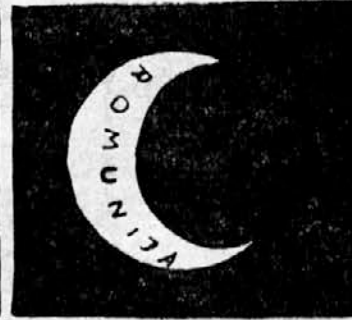
Tri različne faze

1918

1918—1940

1940

NEVTRALEC NA DREVESU

Nevtralec: »Tukaj mi je dobro biti, dokler bo še kaj jedače. A kaj bo, ko bom moral z drevesa??«

Novi učni načrti

V japonskih šolah so uvedli z novim šolskim letom nov učni načrt, da dajo tako dijakom in dijakinjam več smisla za praktično življenje.

Matematika je odpravljena. Namesto nje se bo poučevala nova znanost psiho-astrografologija. Stolica te znanosti, ki naj prinese človeštvu srečo, je ustanovljena na tokijski univerzi in je povabljen tja za rektorja naš rojak F. T. Karmah.

Namesto zgodovine se bo poučeval samo rodovnik cesarjeve družine in se bo dokazovalo njegovo božansko poreklo.

Več pozornosti se bo posvečalo nacionalni vzgoji. Zato je posvečen v tednu en dan preganjanju Angležev. Ta dan bo brezjedilni.

Za dekleta bo vsak dan dve uri teoretično in praktično poučevanje o manikiranju in lakiranju.

Za fante sta rezervirani vsak dan dve uri za demonstracije pred konzulati. Zato je odpravljeno poučevanje tujih jezikov.

Po zadnjih vesteh iz Japonske je sprejela mladina te reforme v učnem načrtu z vznemirjenjem.

(Popradaj-press.)

MATEMATIČNA DEFINICIJA

»Gospod profesor, kaj je to »evropski problem?«

»To je sila komplicirana stvar. Podobna je deljenju, ki je v zvezi z odštevanjem.«

PRI KONCERTNI BLAGAJNI

»Koliko stane vstopnica za koncert?«

»Petdeset dinarjev!«

»No, kaj sem ti rekla! Mislim, da se boš zdaj marljivo učil igrati na klavir, ko vidiš, koliko ljudje za tako reč dajo!«

D. Goflja:

Včasi — danes

*Včasi smo imeli olja,
da od miz je kapalo,
danes za — poslednje olje
kmalu bo ga zmanjkalo.*

*Včasi sladkor smo imeli,
bile sladke so žene.
Danes ni ga. In zato se
ženske kisle vse drže.*

*Včasi moke bile polne
žitnice in shrambe so,
danes prazne so, pa vendar
v močniku poštem smo.*

*Včasi naše so tovarne
polne surovin bile,
danes kaka surovina
med ljudmi le najde se.*

*Včasi smo fabrike imeli,
delavcem bil kruh je v njih,
danes se na jug selijo,
delavci pa na — preprih.*

*Včasi nekdo bil uradnik,
drugi pa je bil berač,
danes ena to celota
vse razdrapanih je hlač.*

*Včasi v prsih na levici
je prebivalo srce,
danes nam razbija v gatah,
če so le — zavezane! ...*

*Včasi v drugo naš življenje
pač jemal je sam Gospod,
danes pa že v tem življenju
jemlje vse človeštvo — zlod ...*

V TRGOVINI

Kupec: »Rad bi kupil klobuk za svojo ženo.«

Prodajalka: »Prosim, kakšno glavo pa ima milostljiva gospa?«

Kupec: »Trdo!«

POPOLN ZAKON

Mož razlaga svojemu prijatelju:

»Ne razumem, zakaj se ljudje v zakonu vedno prepirajo. Midva z ženo sva sklenila dogovor, ki vedno prepriča, da bi prišlo med nama do prepira. Dogovorila sva se namreč, da naj ima enkrat eden prav, enkrat pa drugi, in sicer: kadar sva enakega mnenja, imam jaz prav, kadar pa različnega, pa ona ...«

OTROŠKA MODROST

»Bogo, nika tako hitro ne požiraj, saj vendar vidiš, da je še dosti peciva?« opominja pri mizi mati.

»Vem, vem,« odgovarja Bogo s polnimi usti in brž zmaši vanje še velik kos, »toda bojim se, da kar nenadno ne bom več lačen. na mizi bo pa še cel kup peciva.«

Vpliv Slovencev na svetovno demokracijo

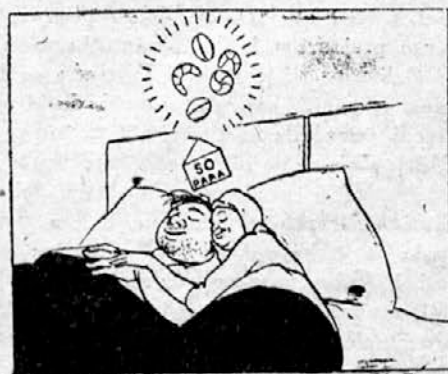
Res je, da Slovenci ne premoremo veliko demokracije, ker nas ni veliko, vendar kaj pogosto čitamo, da smo po svoji narodni duši demokratično razpoloženi. To bo menda kar držalo, ker baje prihaja beseda demokracija od besede demos, to pa spet menda pomeni ljudstvo. Slovenci smo pa ljudstvo in smo ljudski in smo torej lepo demokratični, po vsej logiki ljudske ali demokratične pameti. In ker smo taki, so tudi naši pesniki demokratični, ker drugačni niti ne morejo biti. Prešeren, Levstik, Cankar ... Vendar se mi zdi, da naša demokratičnost ni čisto zdrava in je torej podobna ameriški ali kakšni tej enaki demokraciji, kjer nimajo grofov in baronov in se v kavarni lahko vsede faliran študent k veletrgovcu v konkurzu, pa zato še ni upornik. Naša demokracija se je razvijala precej v tej smeri, da smo po svoji znani naivnosti radi verjeli demokratičnim pravljam in smo strumno marširali za Živkovičem, Jevtičem, Stojadinovičem in drugimi velikimi prijatelji našega ljudstva. Na to zvesto marširanje so postali pozorni državniki velikih narodov in so se marsičesa naučili. Demokracija postaja v velikem delu sveta samo še pravljica. Še v Ameriki lahko sedi s konkurznim veletrgovcem skupaj v kavarni samo tedaj, če imaš cele hlače in dolar v žepu. Na svetu pa kljub vsej demokraciji ni malo tistih, ki so brez dolarja in hlač. In dokler so ti v premoči, je demokracija samo pravljica. Vendar jim pri nas še ta in oni verjame in se celo na široko razpisujejo o njej. S tem pa spet vplivamo na svet, da še drugod širijo pravljice v sloves in čast pravljične demokracije. S trgovskega stališča to ni slabo, kajti če demokraciji pustiš prvi del in zadnjega, t. j. kracijo odrežeš, lahko sfabriciraš demontažo, demonstracijo, demobiliziranje, demonizem itd. Če si pa zadovoljen samo s prvim zlogom, potem snuješ celo dekoracijo, deložacijo in defravdacijo. Ker Slovincem zadostuje prvi zlog, je tudi svet zadovoljen z demokratično dekoracijo.

PRI VEDEŽEVALKI

»V kratkem boste imeli mnogo denarja ...«

»Moj bog, pride inflacija?«

SLADKE SANJE

NA VLAKU

Po železnici se je vozil kapucin, njemu nasproti pa je sedel gospod, ki se je ob vsaki priliki z neotesanimi besedami zaganjal v kapucina. Preden je bilo treba izstopiti, je norčavo poprosil kapucina, naj mu pojasni nek verski dvom: »Kako je namreč mogoče, da bi bil pekel? Kje naj Bog vendar toliko drv vzame, da bi venomer kuril?«

Kapucin pa, ki je bil bolj na kratko navezan, kakor si je ta mestni gospod domisljal, na splošno zadovoljnost vseh potnikov jako dobro pojasni:

»Gospod, le nič skrbi! Dokler je na svetu kaj takih neotesanih klad, kot ste vi, se za to reč nič ne bojte!«

KMEČKA MODROST

K ljubljanskemu denarniku je prišel kmetič plačat zaostale obresti. Mogotčeva družina je bila ravno pri obedu, zato je trgovec posadil moža v kot in mu naročil, naj počaka. Med jedjo pa je trgovec začel spraševati kmeta, kako se mu kaj doma godi.

»Ne morem se pritoževati,« je odgovoril kmet, »samo svinja je imela mlade.«

»To vendar ni nesreča!«

»Ni, a dobila je trinajst prašičkov.«

»Tudi to ne more biti nesreča!«

»Prav za prav ne, toda le dvajnajst jih lahko hrani.«

»Da, a kaj počne trinajsti?«

»Gleda, kako drugi jedo.«

Trgovec je razumel prikriti migljaj in naročil služkinji, naj prinese možu krožnik, žlico in vilice.

ZADOŠČENJE

Trdnemu kmetu iz ljubljanske okolice se je dogodilo, da so mu z drevja pokradli vsa jabolka. Kmet je sumil svojega »dobrega sosedu,« kakor je to povsod navada. Pri sosedu letina ni bila kaj prida. Kmet je seveda sosedu pošteno ozmerjal s tatov in lopovom.

Na sodišču dobri kmetič ni mogel sosedu dokazati tatvine, zato je bil prisiljen preklicati sramotilne besede. Rekel pa je takole:

»Tat in lopov sem ti rekel, to je res! Pa moram reči, da si pošten in dober človek!«

Sosed je dobil zadoščenje; seveda so se prisotni na tihem smejali.

TOČNO

Jaka: »Kako pa je to, da gre tebi velikonočna spoved tako hitro izpod rok...?«

Miha: »Dobro sem pripravljen!«

Jaka: »Saj se jaz tudi dobro pripravi. Že uro prej vrtim klobuk in proti spovednici škilim, pa mi le ne gr̃e! Za zlodja se ne morem spomniti, kaj sem zagrešil, da bi pri spovedi povedal!«

Miha: »Jaz se pa nič ne mučim z izpraševanjem. Večer pred spovedjo ženo dobro razpejem in razkačim tako, da mi vse moje napake in grehe našteje tako natančno, še vse bolj, kakor je v bukvah za izpraševanje vesti zapisano. Vse lepo poslušam, drugo jutro stopim k spovedi, pa me gospod pohvalijo, da sem spoved dobro opravil...«

ANGEL MIRU PRI URARJU

Angel miru: »Prosim, ali je moja ura že prišla?«

AMERIŠKI VOJAŠKI STROKOVNJAKI

so ugotovili, da vojskovanje na kopnem ni posebno razveseljivo, ker kopenska vojska rada skupni v nič, dočim se zračna nasrka zraka in je še bolj odporna, pomorska pa napije vode in je temu primerno korajžna. Zato Amerika gleda na zračno in vodno brodogradnjo s posebno skrbnostjo.

VEČNI NEZADOVOLJNEŽI

so se spravili nad našo Narodno banko. Hočejo jo podržaviti. S tem pa nastane velika nevarnost, ker bi se poslanci začeli brigati za obresti in bi manj delali za narodov blagor.

DOBRO JO MU JE ZASOLIL

Tončka, ki je bil sirota, so vzeli za svojega. Ko je že hodil v šolo, mu je nekoč dejal sošolec: »Veš, Tonček, ti nisi toliko vreden, kakor mi drugi. Ti nimaš staršev, tebe so vzeli za svojega tuji ljudje in te imenujejo svojega otroka...«

»Nasprotno,« odgovori Tonček, »to je znak, da sem dober in priden otrok, ker so izbrali ravno mene. Tvoji starši pa niso mogli izbirati, ter so se morali zadovoljiti s tem, kar so pač dobili.«

HLADNOKRVNOST

»Dragi prijatelj, če si do drevi ne preskrbim tisoč dinarjev, lahko mirno vzamem samokres in si poženem kroglo v glavo... Ali bi mi ne mogel pomagati v velikih stiskih?«

»Prav žal mi je, toda nikoli ne nosim samokresa s seboj.«

LEKARNA »AGONIJA«

priporoča:

Zoper zunanje - politično mrzlico — »Jožefinum-tablete«.

Zoper želodčno zastrupljenje s petrolejem — serum »Abdikacium«.

Zoper glavobol in mačka — prekuhani »Rožencvet«.

Zoper špekulantski nahod — »Maksimirus« praške.

Zoper lakotna čreva — pas na 31 lukenj.

Za srečno zadnjo uro — reformirano olje.

Za uspešno prebavo — enoten apetit.

Za lepe sanje — kapljice »Iluzija«.

Za zdravo kožo — »Iperit«.

AMERIKANCI

so se srečno odkrižali svojih starih križark in so prekrižali račune drugim prekupčevalcem s starim železjem. Kdo se bo pa zares odkrižal vseh križev, to za zdaj še ni ugotovljeno.

TITULESCU

je poročevalcem svetovnih listov izjavil, da so poleg sv. Karla in svetega Antona tudi še drugi svetniki v koledarju.

KONFERENCE

v Crajovi so kljub dolgemu konferiranju le prišle do kraja.

MEDNARODNI PROMET

se ni razvil samo zaradi ljubljanskega velesejma in zagrebškega zbora; tudi visokoturistična sezona med evropskimi državami je narasla. Največja je med Romunijo in Švico. Eni prihajajo v Švico, drugi romajo iz nje, vse po znanem receptu:

»Kufre gor, kufre dol!«

PRI ZDRAVNIKU

»Prejšnji teden sem vam predpisal obliž zoper revmatizem, no, ali je kaj pomagalo?«

»Pač, revmatizma sem se znebil, sedaj sem pa prišel vprašat, kako naj se obliža.«

ISKRENA KRITIKA

»Kaj bi storili, če bi znali igrati na klavir, kakor jaz?« vpraša gospa svojo služkinjo.

»Šla bi v glasbeno šolo in začela, jemati ure pri učitelju klavirja!«

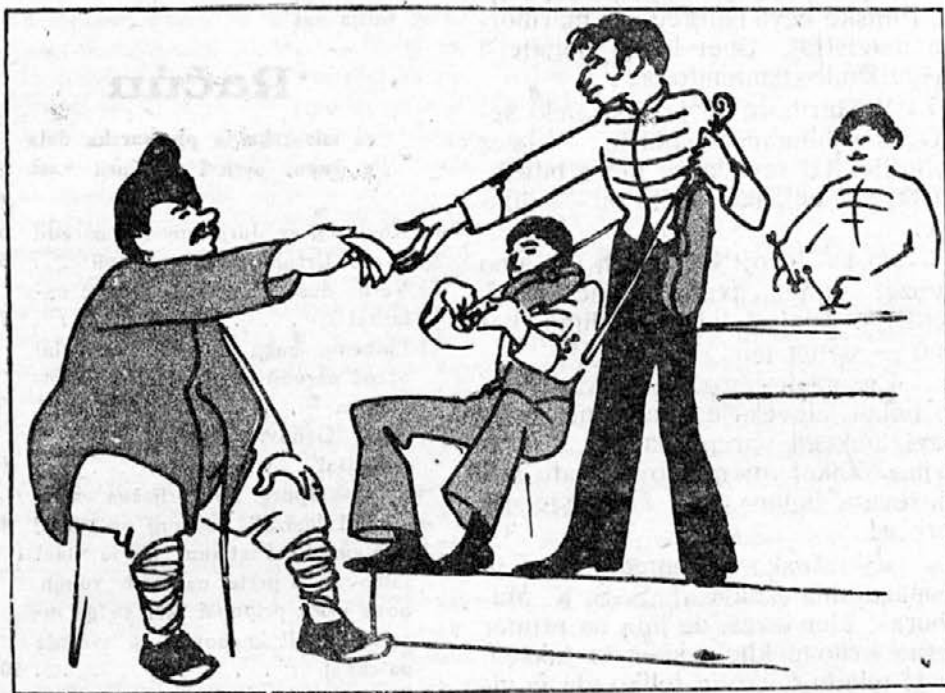
RAZGOVORI MED PRIJATELJICAMI

»Pomisli! Nocoj sem nenadoma zaslišala čudno šelestenje in zdelo se mi je, da nekdo hoče v sobo in zagledala sem butico, ki je nolela izpod postelje.«

»To je pa grozno. To je bil pa gotovo razbojnik!«

»Nak, moj mož... Tudi on je slišal šumenje.«

Če madžarska godba svira

Romun: »Joj, tvoja muzika bo zame pač predraga!«

Situacija ...

Zapad bombardira,
a Moskva šahira.
Se Indija kuja,
ker ji ne ponuja
Anglež dominijona
za ceno kanona.
Kitajska zmaguje,
Japonska jo psuje,
je naglo postala
Romunija mala.
Se širi Madžarska
in z njo vred Bolgarska,
Amerika tudi
napenja si grudi.
Orožje si kuje,
ker vse zdaj tekmuje
na morju in v zraku,
na zemeljskem tlaku,
Nihče zdaj kredita
ne da brez profita.
A mi? Idealni,
vsestransko nevtralni,
enotnega duha.

»MILOŠ OSET SREČUJE ABRAHAMA«

»Sredi največjih skrbi in dela okoli problema preskrbe živil bo praznovan... g. Miloš Oset 50 letnico svojega življenja,« poročajo časopisi. — Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, bo priredil protidraginjski odbor svojemu ljubljenu članu na predvečer baklado in interno pojedino kar v Banjaluki.

KAJ JE POLJUB

Poljub je manever na severu za vojno na jugu.

Pol soneta

(ali: Slava vitaminom!)

Poet N a i v n e ž toži, jadikuje:
Ljudje so danes s pametjo narobe,
šla poezija bo zato po gobe,
pesnikovalcem z dneva v dan je huje.

Prijatelj pa S o d o b n i k mu svetuje:
L e v i t a m i n s k e Tebi manjka
robe,
zato v bodoče veži nam o t r o b e,
ker bolj kot jedro, p l e v e svet
spoštuje!

V pomirjenje

Prolet, se spolnil je tvoj sen!
Razredov čas več ne pozna.
Če prišla sva si kdaj navzkriž,
ná roko! Zdaj enaka sva!

Nam zakon danes pravi,
da jejva isti kruh,
izključno sam boš kriv si
če še ostaneš suh!

Mi sladkor koj zmanjkuje,
če kavo z njim sladim.
Le ti ga ne pogrešaš,
uživaš saharin...

Kar pa se nafte tiče,
hudo zavidam te
pogrešam limuzino,
ti petrolejko le.

Oj žalostne živiva dni.
Srečni bodo šele vnuki!
Umreti moram jaz kot ti,
ti tu, jaz v Banjaluki.

NOVA MODA

Zdaj po zemlji več ne hodim,
le po zraku še frčim,
zdaj moderne pesmi pojem,
marsikoga v pest dobim...

Botra Smrt, s. r.

Jeli ste že slišali?

V Čakovcu je živel trgovski potnik, ki je imel mlado, krasno, zelo dostojno in zvesto ženko.

Ko se je nekoč peljal po trgovskih poslih, je v Zagrebu vstopil v oddelek drugega razreda, v katerem je že sedel eleganten, zelo prikupljiv gospod. Oba sta bila v kratkem času v živahnem razgovoru in tedaj ga je gospod vprašal: »Dovolite, če smem vprašati, kje pa ste pravzaprav doma?« In je Kidrič odgovoril: »Prosim, če dovolite, sem doma v Čakovcu.«

Pa se je gospod potolkel po stegnu in se smejal: »Čakovec, to je pa zelo zabavno mesto! Tam sem že poljubljal vse ženske, razen ene!«

Kidrič je sicer zmajeval z glavo, izdal se pa ni. Ko je prišel zopet domov k svoji Juliki, ji je takoj povedal: »Pomisli, Julika, kaj se mi je pripetilo! Stopim v Zagrebu v oddelek drugega razreda in sedem poleg elegantnega, prikupljivega gospoda. Začneva razgovor in mož mi reče, da je Čakovec zelo zabavno mesto in da je v njem poljubljal že vse ženske, razen ene! — Kaj praviš k temu, moja sladka Julika?«

Pa ga pogleda Julika in zmaje z glavo: »Sedaj bi pa res rada vedela, katera je tista — ena!«

A NJEGA NI...

Imel je stranko naroda,
in narod njega je imel,
od stranke ni ostalo nič,
a on po svetu je odšel.

OLIKA

Janezek pripoveduje materi: »Mama, danes sem stopil nekemu gospodu na nogo.«

Mati: »No, pa si ga prosil, naj ti oprostí?«

Janezek: »Seveda. Gospod je rekel, da sem priden dečko in mi je dal dinar za sladkorčke. Ker se pa dandanes za en dinar malo sladkorčkov dobi, sem gospodu še enkrat stopil na nogo, da bi mi dal še en dinar. A, veš kaj je storil gospod, ta surovina? — zaušnico mi je dal!«

Naj bo hčerka ali mama,
vsaka more biti dama,
če pri Toplaku takoj
da si narediti kroj.

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

— Storila se je krasna jesen. Tu-di v gospodarstvu. To gospodarstvo, ki je spomladi bilo tak cvet, je tudi nujno na jesen moralo roditi tak sad...

— Šole so odprle svoja vrata na stečaj. Reveži so letos podeželski študentje: oni, ki so jih še lani vabili pred šolo, po časopisju in potom profesorjev na ceneno stanovanje in hrano, zaklepajo letos pred njimi vrata s sedmerimi zapahi. Nek študent, ki si je skozi te zapahе vseeno utrl pot do gospodinje, je dobil na vprašanje: »Koliko stane stanovanje s hrano?« odgovor: »60 kil bele moke, 20 kil sladkorja, 100 kil krompirja in 10 litrov olja na mesec!«

— Ljudski jezik je vsega mogočen inštrument: odkriva na sredi Maribora kar na lepem v skladišču, ki meri dva m² kar 3 vagone sladkorja in 5 vagonov moke, bolj bele od papirja, zapira povzročitelje draginje, odstavlja politične činitelje in tako dalje. Ves dan in povsod kakšno zasoli, in vendar je — neslan...

— Oni četrtek sta imela dva vola kar na sredi promenade nekak družinski pogovor, v teku katerega sta se pošteno oklala. In vendar je bil — brezmesni dan!...

— Pomanjkanje mila je baje. Opaziti ga namreč ni, saj ga po Mariboru zlasti ob nedeljah in praznikih prav pridno — žajfajo...

— Nekega znanca, ki je tihotapil saharin, so nekoliko pozaprl. On, ki je prenašal same sladkosti, — mora zdaj okušati samo grenkobo... Nehvaležnost je plačilo sveta!...

SE NE UJEMA

Kaplan se trudi, da bi otrokom v šoli do-povedal, kaj pomeni bela barva. Vprašal je špelco, zakaj si želi nevesta za poročni dan belo obleko. Ker deklič ni odgovoril, je po-jasnil sam: »Bela barva pomeni veselje — in poročni dan je za ženo najlepši dan v življenju.« — Pa se dvigne mali paglavč v klopi in vpraša:

»Zakaj pa nosijo moški vedno le črno obleko na poročni dan?«

NA SPIRITISTIČNI SEJI

Spiritist: »Gospod, duh vaše žene se je javil. Govorite z njim!«

Gospod: »To je popolnoma odveč! Če je res njen duh, tako in tako ne bom prišel do besede.«

— Ptuj je na starinskih zakladih neusahljiv. Zdaj tam spet izkopava-jo. Plinske cevi namreč, za maribor-ski magistrat. Spet bomo bogatejši na antičnih znamenitostih...

— V Mariboru se je vršil neki se-menj s solidnimi cenami in — brez goljufije. To seveda ne more biti ži-vinski semenj, pač pa je bil — dijaški...

— 30.406 litrov štajerskih vin smo izvozili samo avgusta meseca v Nemčijo. Zdaj si lahko mislimo, kaj smo — doma pili...

— Časopisje poroča: »Neki dušev-no bolan človek je udaril nekje po glavi nekega preprodajalca krom-pirja.« Zakaj mora človek zato biti »duševno bolan«, pa časopisje ne poroča!

— »Slovenska nogometna liga« je propagandna izdaja »I. S. S. K. Ma-ribora«, kjer izveš, da ima na primer desno krilo poklic takšen in takšen, da je mlado toliko in toliko, da je vi-soko 171 cm, težko 70 kg in da se igra z nogometom že od leta 1928. Tak način seznanjanja naj bi si pri-svojili tudi drugi listi, kar bi bilo zelo zanimivo. Na primer v časopisu slika, pod njo pa:

Neimenovani gospod:

poklic: bivši vodja in minister,
star: zelo (še le v zadnjem času),
visok: najvišji (bil),
težek: 350 milijonov dinarjev.
Igral se je z državo vse svoje živ-ljenje.

*

Ali pa recimo v »Totem listu«:

D. Goflja:

poklic: goflja,
star: (to nobenega nič ne briga),
visok: ne more biti (ker ga stri-žejo),
težek: ni. (Redi ga namreč slo-venska kultura).

Otresal je gofljo še pred rojstvom.

V KAVARNI

A.: »Tu čitam, da je odšel nekdo v Švico.«

B.: »Jasno, ker švica!«

JANEZ PEMZERL

miz. mojster

Kurja vas

Račun

za mizarska in pleskarska dela
v župni cerkvi v Kurji vasi.

	Din
1.) Konju od sv. Jurja nov rep naredil	60.—
2.) Sveto Uršulo zadaj popravil . . .	50.—
3.) Verne duše v vicah že drugič na-farbal	70.—
4.) Ljubemu bogu na glavi nov zlat obroč naredil in ga nafarbal s po-pustom	50.—
5.) Sveti Genovefi kikljo za 1 cm podaljšal	10.—
6.) Sv. Valpurgi bolj prijazen obraz naredil (mozolje zastoni poštrihal)	40.—
7.) Svetemu Zebastjanu, ki je imel samo še 3 prste na vseh rokah, nove prste pripopal (ker so ga in-validi hoteli imenovati za svojega patrona)	105.—
8.) Smrti greh popravil in še enega zraven naredil (zastoni)	60.—
9.) Iz Svetega Ožbalta svetega Janeza naredil (porabil material od sve-tega Ožbalta)	200.—

Skupaj din 645.—

Pripomba: Plačila na onem svetu ne sprejeml
D. G.

Najnovejše umetnice

*Marsikdo v naših časih
je umetnik svoje vrste,
zdaj umetnikov že dolgo
več ne štejemo na prste.*

*Poleg muzikov imamo
slikarje in literate,
pa igralce dramaturge
in še razne diplomate.*

*Med umetnice prištejemo
mirne duše gospodinje,
saj umetnost je velika
kuhati iz prazne skrinje.*

DELO JE DELO

A: »Prepuščam drugim, da se postijo, a jaz brez brige tlačim denar v žepe.«

B: »Pa vas ni sramota to tako hladno-krvno povedati?«

A: »Zakaj? Kaj je to sramota, biti lastnik parne kopelji?«

DOKAZ

Ona: »Ljudje trdijo, da si srečen lovec, toda kakor čujem, me hočeš samo radi de-narja.«

On: »To pa ne, jaz bi te vzel, če bi tudi ne imela čisto nič.«

Ona: »Dokaži!«

On: »Prepiši svoj imetek na mene, pa te bom vzel, čeprav ne boš imela ničesar.«

Glad - najvažnejša komponenta narodnega in mednarodnega gospodarstva

Spoštovani bralec, ki boš prebral gornji naslov, ne ugovarjaj! Morda se Ti bo zdelo čudno, morda se boš razjokal ali nasprotno, toda končno boš moral le priznati: glad je najvažnejša komponenta narodnega in mednarodnega gospodarskega, političnega in kulturnega življenja.

Ljudje imajo o gladu in o gladovanju povsem napačno mnenje. Predstavljajo si glad kot pošast, ki samo vratove zavija, ki uničuje in ubija. Toda nič ni bolj napačnega kot takšno mišljenje. Glad je baš nasprotno najblagodejnejši blagoslov, ki more biti dodeljen kakšnemu narodu po prav posebni milosti in bistrumnosti. Glad je narodu to, kar je njivi dober gnoj, glad je kakor blagodejna jutranja rosa rožicam, je kakor sonce vsem živim bitjem na svetu.

Kajti: Kje bi že bil mili slovenski narod brez gladu? Glad je njegova najvažnejša karakteristika ali oznaka in kaj pomeni narod, ki je izgubil svojo najvažnejšo karakteristiko ali oznako? Nič. Ni ga več. Slovenski narod bi bil brez Matije Gubca in brez kmečkih uporov, če ne bi bilo gladu. Vsa slovenska literatura se je hranila z gladom — brez gladu bi tudi te ne bilo. Ne bi bilo na primer Župančičeve prekrasne pesmi »Glad« (dolgo je že, odkar je pisal slavni slovenski pesnik o gladu in je najbrže nanj že pozabil), ne bilo bi Kosovelove pesmi o toplih krompirčkih, ne bilo bi niti Cankarjeve matere in sploh Cankarja... Torej je čisto jasno, odkod slovenskemu narodu vse to duhovno bogastvo, odkod mu vsa ta lepota in sploh vse, kar je najboljša, najčistejša in najveličastnejša na svetu: vse od gladu!

In kaj bi bilo z našo politiko, če ne bi bilo gladu? Ali bi postal kdaj Alojzij Sevcik iz Kranjčevega romana »Do zadnjih meja« narodni poslanec? In tako dalje. Nobenih reform ne bi bilo treba, nobenih dobrotel-

nih društev, niti ne socialne politike, ne volitev, ne pomoči pasivnim krajem, ne volivnih guljažev — kaj bi torej še ostalo za politiko? Torej je tudi v politiki glad nepogrešljiv činitelj, kakor se reče uradno.

K vsem tem trditvam le primer, ki bo podprl našo teorijo o gladu: Obesil se je oni dan — obesil se je v naši ulici človek. Nič posebnega ni to, saj se ljudje pogosto obešajo. Našli so ga visečega na vrvi pod stropom ob oknu, ko so vdrl v sobo. Teden dni že namreč ni bilo reveža na spregled in ljudje so slutili nesrečo, posebno še, ker je v hiši tiste dni strašilo. Našli so ga torej obešenega, pomilovali so ga in poskušali so vse mogoče, da bi priklicali dušo nazaj v telo — a zaman. Na mizi pa je pustil revež poslovilno pismo, kjer sporoča v verzih, da je šel radi gladu v prostovoljno smrt! Vsak velik narod bi uvrstil pesem med zbirko svojih izbranih umorbocev, svojih biserov. In kdo je rodil to pesem? Glad! Ta je spregovoril skozi suha samomorilčeva usta...

Glad je očičevalnica duš! Pere jih sami! Glad je simfonija življenja. Blagor mu, komur je dano živeti v njegovi bližini!

Profesor na stolici
za nar. gospodarstvo T. A. Siti.

V ŽIVALSKEM VRTU

Dva nadebudna dečka sta prišla v živalski vrt in ogledovala žirafe.

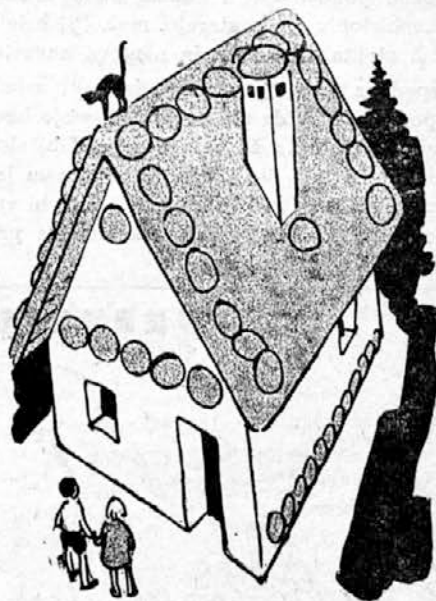
Starejši pravi mlajšemu: »Ali jih vidiš te vratove? To bi se bilo treba umivati, če bi midva take imela.«

V ŠOLI

Učitelj: »Jožek, povej mi stavek, v katerem bosta besedi: premalo in preveč.«

Jožek malo pomisli in se odreže: »Če hočem zgraditi hišo, mi je ena opeka premalo, če mi pa ena opeka pade na glavo, je pa preveč!«

JANKO IN METKA PRED HIŠO ČAROVNICE

Janko: »Nekoč je bila hišica iz samih slaščic. Dandanes je pa iz —

Sodobni pregovori

Aeroplan ni nor, nor je tist', ki gre gor.

Draginja babi jezik brusi.

Cerkev si ogledujejo ljudje od zunaj, gostilno od znotraj, gore od spodaj; muzejev pa sploh ne.

Kar ste Janezka naučili, to Janez zna.

(Iz Gandhijevega dnevnika.)

Kdor zadnji pride, največ žanje.

(Iz »Učbenika o vojni strategiji«.)

PAST

Mlada zakonska dvojica si je uredila novo stanovanje. Vsak dan so še prihajala poročna darila. Neki dan pa dobila dve gledališki vstopnici z listkom: »Uganita, kdo vama to pošilja!«

Ko prideta po končani predstavi domov, najdeta stanovanje oplenjeno, na mizi pa drug listek:

»Zdaj vesta, kdol!«

B e g b u l d o g o v

VELIKA IZBIRA

krzna

po ugodnih
cenah tudi
letos pri:

L. ROT, Ljubljana

Mestni trg štev. 5

PREDOLGO JE ZVONIL

Pozno ponoči. Skozi odprto okno v drugem nadstropju gleda starejši mož. Pri hišnih vratih stojita mlad fant in njegova nevesta. Gospod iz drugega nadstropja: »Vi mladi gospod! Prav je, da ste pospremili mojo hčer domov. Da stojita že celo uro pred hišnimi vrati, bi še tudi šlo. Toda tu notri sem jaz in moja družina, ki bi radi spali. Zato bi vas lepo prosil, da ne bi več s komolcem pritiskali na električni zvonec!«

ODSOTNOST

Gospa (prosjaku pri vratih): »Kaj, - Vi ste zopet tu? Jaz sem mislila, da ste umrli, ko pa Vas ni bilo tako dolgo.«

Berač: »Bil sem na zdravljenju v Krapinskih toplicah.«

PRI ZDRAVNIKU

»Hvala lepa, gospod doktor, vas ne potrebujem več. Medtem ko sem čakal, sem tu notri bral marsikaj o svoji bolezni in vem sedaj, kako se morem ravnati.«

IZ VOJAŠNICE

Podčastnik (vojaku): »Danes sem opazil na vežbanju, da kibaš, a malo nato je kihnil gospod podporočnik. V bodoče si zapomni, da sme najprej kihniti gospod podporočnik in potem ti.«

AGENCIJA »RUMENA RACA«

sporoča: Z ozirom na nerodno dejstvo, da se je spored Svetovnega teatra v toliko spremenil, da v Evropi ni več zanimivih ofenzivnih točk, je morala vskočiti rumena rasa. Svet ne sme priti iz večne napetosti, ki jo ustvarja sodobna dramatika. Evropa skrbi za napetost s svojo zračno podjetnostjo in z romunskimi zanimivostmi. To je pa vsekakor premalo, zato so prišli na pomoč Japonci, ki so dovolili Kitajcem nekaj uspešnih ofenziv. Naj nihče ne misli, da so Kitajci zmagali zaradi svoje hrabrosti. Samo po japonski milosti so pomagali pri Svetovnem teatru in so bili primerno honorirani.

LATINSČINA

»Da, da,« je rekel ribič in vzel počasi pipo iz ust, »ker že ravno govorimo o slanikih: nekoč sem enega vjel in ga potem ukrotill«

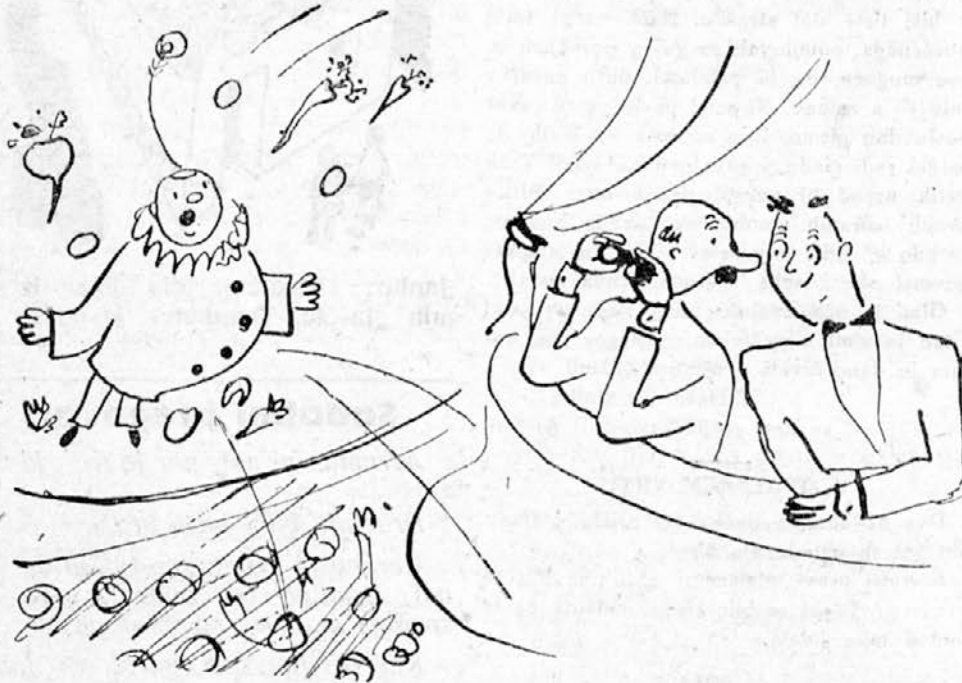
»Kaj ne poveš!«

»Da, da! Vjel sem ga in najprej pustil nekaj časa v slani vodi, sčasoma sem ga navadil na sladko vodo, dokler se ni potem navadil živeti brez vode; nazadnje je navadno polegal čez dan na pečil«

»Tako, tako! Kje pa je sedaj ta tvoj slanik?«

»Veš, enkrat, ko sem bil čaljš časa z doma, je padel v vodo in utonil.«

PREBRISANI TENOR

Gospod v loži: »Saj mož zna peti, a v zadnjem času poje tako slabo le zato, da mu meče publika na oder krompir, paradižnike in drugo drago užitno robo.«

Moj življenjepis

Piše Jur Pliskaček.

Ko se je zgodilo, da sem moral biti nekajkrat lačen, sem spoznal, da ne jedo ljudje samo zato, da se nasitijo, temveč tudi zato, da drugim nič ne ostane. Take dni sem raje ležal v vročem solncu. Neverjetno, koliko solnčne toplote sem mogel sprejeti vase in koliko lenobe proizvajati. V tem oziru sem bil neovrgljiv dokaz proti teoriji, da se gorkota pretvarja v gibanje. Moja volja je komaj zadostovala, da sem svoje leno telo pozno dopoldne spravil iz vodoravnosti v navpičnost. Z mirno vestjo lahko trdim, da sem tiste čase razvil lenobo do ženjalnosti. Zraven pa moram povdariti, da je šlo pri meni za neko plemenito, samozavestno, na sebe ponosno, nadčloveško, živalsko, ženjalno lenobo.

Tako približno je bil len apostol lenobe, Peter Nansen, ki je celih devet mesecev ležal nemo zavrt v preprogo pred pečjo, liki medved v zimskem spanju, predno je napisal svojo novelo, ki je bila plod neskončnega, vse osrečujočega zehanja.

Moja lenoba je bila posnetek tiste človeške lenobe, ki so jo v vseh spisih o kre-

posti ošibali in osramotili vsi asketi, prepovedali vsi pedagogi, ki pa je kljub temu ali ravno vsled tega tako božanstvena. Seveda samo tedaj, če ima človek talent zanjo.

Kljub tej lastnosti sem bil vedno in sem še danes redoljubljen človek. Tako na primer polagam, kadar grem spat, svoje naramnice v prvi zvezek Wolfovega slovarja; to je najbolj pripravno in vsakomur priporočljivo. Kadar človek vstane in nujno rabi naramnice, enostavno poišče pod črko »N« — in že jih ima.

Predno sem pričel poklicno s pisateljevanjem, sem obiskoval kolegij znanega slovenskega zgodovinarja dr. Dolgočasnjaja o »Pomenu vejice v starejših Plinijevih spisih«. Takrat sem se po srečnem naključju seznanil z velikopoteznim mecenom. Mož je bil bogat prekupčevalec prešičev, ki si je v nekem kroničnem napadu v zvezi z omejitvijo možganov domisljal, da je poklican podpirati slovensko umetnost.

Kljub mecenu so prišli še časi, ko sem si moral v potu svojega obraza služiti kruh in prav zato sem bil večkrat lačen. Stara izkušnja pa nas uči, da ljudem, ki so lačni in nimajo denarja, da bi si kaj kuhali, ne

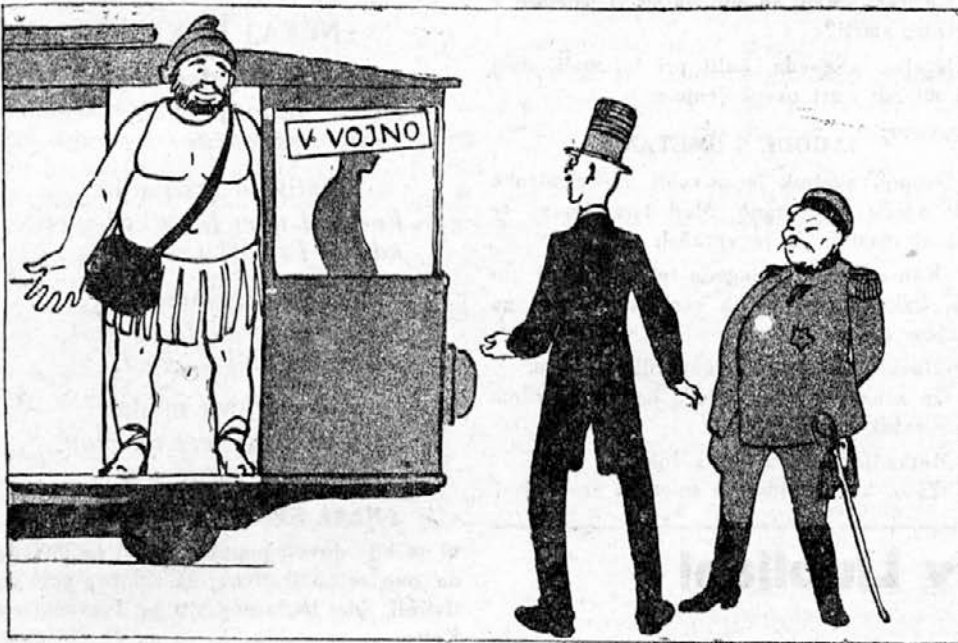
preostaja drugo kakor da krađejo ali pa pesnijo. Slednje imenujemo potem: Ljubezen do umetnosti. Ta ljubezen me je dovela do tega, da sem posvetil svoje moči pisateljevanju. Zadnje pobudo pa mi je dalo še nekaj drugega: ko sem se nekega dne pogledal v ogledalu, sem zasledil na svoji glavi tako obilico kuštravih las, da sem se takoj odločil postati umetnik.

Svojo karijero sem začel tako-le: Najprej sem si dovolil poslati nekaj pesmi veleuglednemu uredništvu »Ljubljanskega zvona« z odličnim veseloštevovanjem udani v ljubeznivo presojo z najtoplejšimi priporočili in s prošnjo za nadaljnjo naklonjenost.

Čez teden dni sem dobil odgovor, da so pesmi dobre, celo tako dobre, da so bile že pred nekaj leti objavljene v »Ljubljanskem zvonu«, vendar pa niso tako dobre, da bi jih natisnili še enkrat.

Nekako ob istem času sem poslal res lepo balado uredništvu drugega mesečnika, odkoder so mi poslali v nekaj dneh odgovor, da je to balado spesnil že neki Aškerc. — Od uredništva, kateremu sem dnevno pošiljal svoje prispevke, sem pa dobil sledeči odgovor: »Visokočislani pl. gospod pisatelj! Vaši prispevki nas vedno razveselijo in jih

Mars — Konduktar

Mars : »Kar hitro vstopita, gospoda, gremo takoj do cilja!«

KORISTNO VLOŽEN DENAR

Očka polaga sinku na srce:

»Sinko, zapomni si, denarja ne smemo razmetavati! Denar je zato, da ga hranimo ali pa vložimo v hišo, tovarno, trgovino itd. No, kaj pa si ti napravil z desetimi dinarji, ki sem ti jih včeraj podaril?«

Sinko hitro odgovori: »Očka, koristno sem jih vložil v tovarno za čokolado.«

DOBER NASVET

Ženin: »Stric, kako bom najlažje zvedel, kaj moja zaročenka misli o meni?«

Stric: »Vzemi jo, pa boš vse zvedel.«

koč stare znance najpriskrčnejše pozdravljamo. Žalibog nam ni mogoče plačevati zanje najdenine.«

Sit takih odgovorov sem prepisal nekaj lastnih stvari in jih predložil znanemu založništvu. V odgovor me je založništvo pozvalo, naj izročim svojega Pegaza konjederu. Tega dobrohotnega nasveta pa po treznem premisleku nisem izvedel, ker sem velik prijatelj živali.

Sčasoma so postali uredniki z vsebino mojih spisov zelo zadovoljni, ne pa z mojim nadvse pomanjkljivim slogom, ki je predstavljal pravcato mrcvarjenje slovenščine. Mislim sem si: vsakdo ima pravico, da mrcvari slovenščino kakor se mu zljubi, in te pravice sem se rad in dalekosežno posluževal. V nekaj letih svojega umetniškega delovanja sem bil že na takem višku, da mi je neko uredništvo ob priliki slovesne vrnitve mojega sonetnega venca pripisalo sledeče laskavo priznanje: »Naš v priprostih mejah urejevani list žal še ni zrel za Vaše resnično veličastne rime, ki jih bo znalo ceniti šele stoletje, ki do danes še niti ni povito v ple-nice. Vsekakor ste velik pesnik — radi Vašega pomanjkljivega znanja slovenščine imate do tega tudi vso pravico.«

(Dalje prihodnjič.)

ABC...

R.

Romunska je bila v ospredju,
Ruski medved je bil kriv,
Rumba je v pozabljenju,
Raj za vse ni dosegljiv!

S.

Sibirija preveč je mrzla,
Sicilija — prevroča,
Sahara je preveč peščena,
Savinja — prederoča!

Š.

Španija pod soncem »švica«,
Švico v hribe »španajo«
Šolo vsak dijak rad »šprica«,
Ščurke s strupom »panajo«!

T.

Turek čuva Dardanele,
Tibera je rimska reka,
Turkestan redi Mongole,
Tokio — Japonska »Meka«.

U.

Ukrajinska zemlja plodna,
marsikdo si te želi.
Ultimat je zadnja moda,
Ural na Azijo meji!

V.

Vojvodina je ravnina,
veletok je reka Nil,
Venera je »šik« deklina,
Viško vince še bom pil!

Z.

Zamorc z »NIVEA« se ne maže,
Zlato tele se masti.
»Zora puca, bi'ce dana«,
zelje reveža redi!

Ž.

Ženeva v sramoti joče,
žandar razbojnika lovi,
železo kuj, dokler je vroče,
Žid se iz kraja v kraj šeli!

MED SOSEDI

Neka gospa vsa objokana kliče iz sosedne hiše gospoda:

»Slišite, vaša mačka mi je kanarčka po-zrla. Tega mi morate nadomestiti!«

»Prav gospa. Bom pa vsako jutro prišel pod okno in vam bom namesto kanarčka pell!«

SLABI LASJE

Janko: »Striček, ali je res, da imaš slabe lase?«

Stric: »Kako ti je pa to prišlo na misel?«

Janko: »Ker je očka včeraj rekel, da ni niti en las na tebi dober.«

LOVSKA

Nedeljski lovec je venomer pokal, pa nič zadel. Gonjači so uganjali šale na njegov račun. Proti večeru pa je vendar padel zajec. Gonjač ga je pobral, ogledoval, toda nikjer ni našel sledu krvi ali strele. Vsi so se ču-dili, kako je to mogoče. Tedaj pa se je oglasi nekdo med njimi:

»Veste, kaj bo? Najbrž je od smeha počil!«

MED GOSPODINJAMI

»Ti, moj mož je pravil, da je neki slikar tako naravno naslikal pajčevino, da se je služkinja na vso moč trudila, da bi jo o-mela.«

»To bi že verjela, da so taki slikarji, da bi bila pa taka služkinja, pa ne verjamem.«

Letošnja jesen

Amor v letošnjem poletju
bil ubog je in brez dela,
a na radost je njegovo
sončna zdaj jesen prispela.

S puščicami oborožen
ves vesel po parkih leta,
izkorišča konjunkturo,
strelja fante in dekleta.

Zgubo vso bo nadoknadil,
ki jo je deževje vzelo.
Posel dober bo napravil
in izstrelil zadnjo strelo.

Tak modruje: »Po moderno
sem i jaz napad preložil,
glavni boj še na jesen
koč vsi napadalci sprožil.«

PRI VEDEŽEVALKI

»... in razen tega bo gospodova žena bogata in pridna...«

»Že prav, že prav... povejte mi najprej, kaj naj s sedanjo ženo naredim?«

RADOVEDNA PRIJATELJICA

»Ali si se na prvi pogled zaljubila v Draga?«

»Da, to vselej storim, da si prihranim dragoceni čas.«

PRI ZDRAVNIKU

Zdravnik: »Hm, hm, močan glavobol, bolečina v želodcu, vratu. Koliko ste stari, gospa?«

Gospa (čemerno): »Štiri in dvajset.«

Zdravnik (piše dalje): »Izguba spomina tudi.«

V GLEDALIŠČU

Režiser: »Meni se zdi, da se vi smejete v prizoru smrti?«

Igralec: »Seveda, kajti pri tej mali plači se mi zdi smrt osvobojenje.«

JAGODE S SMETANO

Gospod svetnik je povabil vaše otroke na jagode s smetano. Med tem, ko so se otroci mastili, jih je vprašal:

»Kajne otroci, te jagode teknejo dosti bolje, kakor take, ki jih skrivaj natrgate na mojem vrtu?«

»Daaa!« so otroci odgovorili v zboru.

»In zakaj teknejo bolje?« je s povdarkom povprašal svetnik.

Metka je hitro dvignila roko in rekla:

»Zato, ker dobimo še smetano zraven!«

Izpod Karavank

NEKAJ KRATKIH

S kolodvora:

Ko se Milan poslovi, svoje »miljenčke« zgreši.

Matijevo priznanje:

Festival nam je odkril, kdo je Frica bil vzgojil.

Požrešnost:

Da ne bil predolg bi post, so požrli ena — kost.

Cerarjeva moda:

Sportniki, le spet na plan, za Železne garde dan!

NAŠA KRONIČNA KRONIKA

bi ne bila dovolj popolna, če bi ne povedali, da smo se po festivalu na splošno zelo kultivirali. Zdaj bodo pogosto na dnevnem redu Kettejeve recitacije, ki so na Jesenicah čez noč postale moderne. Ustanovljen je tudi esperantski pevski zbor »Kanti« (peti), po možnosti bodo sodelovali znani fantje, ki se razumejo na pevsko kulturo in znajo peti piano, andante, allegro, forte in fortissimo ter pošteno pritisneno na vse base, če je treba. Na Koroški Beli je v modi lirika velikega rimskega pesnika Virgila, Rafael, znan svetovni slikar, bo pa tudi razstavljen občanom, seveda v kopijah. Razstava bo v novi šoli, ki je brez šolarjev in čaka na Vencija, da jo bo omaltal. Janez je ni utegnil, ker je moral paradirati na festivalu, potem je pa šoli in občini zapel »Adijo, pa zdrava ostani...« — Mnogo poučnega sta storila za našo kulturo, zlasti za ono z veselim značajem, naša gospoda Joža in Anton. Prvi je godel v svet, da je festival tragedija ali komedija, drugi je pa na tej komediji prevzel eno glavnih vlog, ki pa ni bila ne tragična in ne komična, morda tragikomična. — Po Joževem je bila lahko tudi »morasta«. Že med festivalom smo v tovarni dobili nov jedilni red. Ker je pri delu dovolj vroče, nam niso potrebne tople jedi. Da bo sožitna kultura še bolj užitna, bomo mogoče še doma kar na mrzlo nastavili. Sploh bi bilo najbolj prav, da bi kdo pogruntal kak prašek za kovinarsko hrano, ker bi se potem v naših najmodernejših štacunah ne prerivali in bi ne bilo treba postrežljivim pomočnikom mladim kupovalkam nalagati klobut in brč. — Amen...

TAJNA

Sestala sta se dva prijatelja.

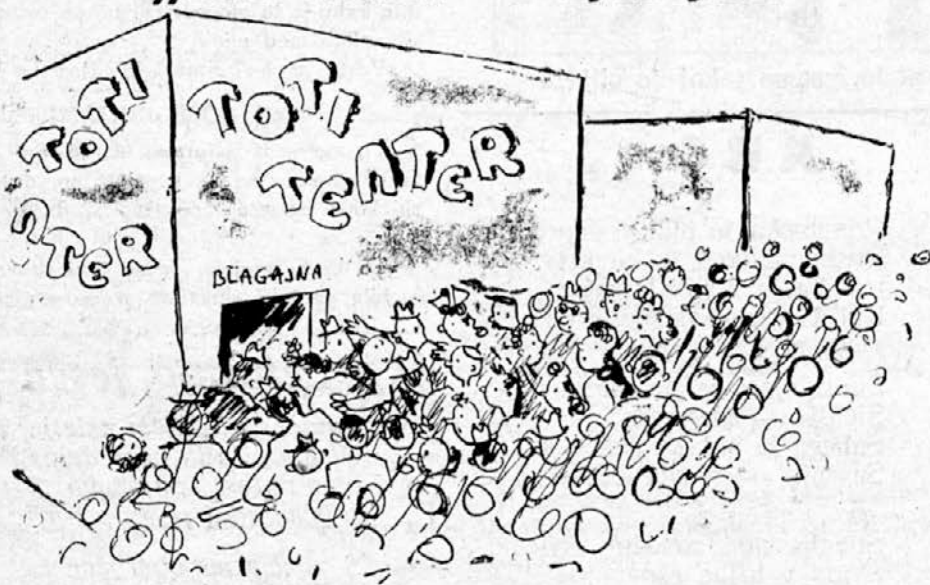
Prvi: »Veš li ohraniti tajno, da jo nobenemu ne poveriš?«

Drugi: »To se razume!«

Prvi (šepetaje): »Bi mi ti hotel po-oditi sto dinarjev, toda to ne sme nobeden zvedeti!«

Drugi: »Evo ti poštene besede, da ne bom nobenemu povedal. Denarja ti na žalost ne morem dati, toda povedal ne bom to nikomur.«

„Toti teater“ v Ljubljani

je dosegel popoln uspeh. Kakor kaže slika, je bil naval na blagajno veliki. V vedno polni dvorani se je občinstvo dobro zabavalo. Po zaključku velesjema je »Toti teater« zapustil Ljubljano in odrajal nazaj v

Maribor. Prireditelji izrekajo tem potom cenjeni publiki iskreno zahvalo za malto v obliki dinarčkov. S to malto jim bo uspelo zamašiti vse luknje, ki so do danes še zevale in čakale popravila.

Ljubljana v jeseni

Dopisnik Cene

Velesojem, ki je vzdignil toliko prahu, je za nami. Ena razstava je lepše uspela kot druga, moralen in gmotni uspeh sta velikanska. Posebna atrakcija »Toti teter«, je bil vedno nabit. Pa tudi poučna je bila ta zadeva — režiserji so vsaj videli, kakšna vsebina in režija danes užge... Naše modistinke imajo po njegovi inspiraciji nove ideje, ki bodo zlasti branjevkam prinesle lep vir cohodkov. Propadajoča obrt marelarjev bo tudi gotovo »sanirana«. — Zlasti je bilo poučno predavanje o hipnotizmu, ki nam je odkrilo »globoko dušo emigrantov«. Humorja iz ruorainih koristi je bilo dovolj. Ljubljanci bomo prav veseli, če se slovenski humoristi večkrat potrudijo do nas in nam pokažejo, kar nas zanima v teh časih...

Kaj smo še videli na velesojmu? Vrtnariji so se postavili z ogromnimi zeljnatimi glavami, ki so zrasle na — Studencu...

Clani Društva za raziskavanje majavih zob so postavili pred zobarski paviljon velik lik svojega pacienta — škurbaste »deklice«...

Od praktičnih novosti na letošnjem velesojmu je vzbujala posebno zanimanje posetnikov nova patentna denarnica, ki je vedno polna. Seveda moraš imeti v njej vedno nekaj denarja ali pa dekret o imenovanju za upravnega svetnika pri kaki donosni »branjariji«...

Globoko presunjeni smo Ljubljanci prislunili te dni joku mestnih vrtnarjev, ko so zagledali sad svojega truda v obliki barbarsko potepane travice... Taka mendaranja predvsem zato tako vlečejo, ker stane vsak sprehod po žlahtni travici v normalnih prilikah din 75... V bodoče pride na to mesto tablica s tradicionalnim napisom: Pse na vrvice — sicer kazni...

Sporedno z velesojmom je bil odprt tudi dijaški velesojem, ki je istočasno naš največji knjižni trg. Starši, ki so sami nakupovali knjige, pa niso bili dobro poučeni, so običajno prinesli domov iz črne knjižne borze cel antikvariat »izranžiranih bukvic«, na veliko veselje svojih otrok, ki so si s tem pridobili pravičico »samostojnih nakupov«... Naši literati se tu lahko učijo, kako se knjige ugodno plasirajo na knjižnem trgu.

Ne bo brez zanimivosti, če vam

povem, da so zdravniki konstatirali v dneh dijaškega velesoja izredno zdravstveno odpornost naše mladine. V številkah izraženo: 8500 obiskovalcev knjižnega trga je pojedlo 85.000 kosov tort in drugih težko prebavljivih sladkornih mešanice, poleg tega še 10 vagonov sladoleda in niti v enem primeru ni bilo treba zdravniške intervencije...

»Skandal v ljubljanskem Cytiju« ni naslov novega filma, temveč bridka in strašansko poučna zgodba našega mesta. Manuskript: Dr. X. Y., glavne vloge: Dr. Ignotus in njegova žena. Vsebina: 1. dejanje: moškiček zaposlen — žena prosta; 2. dejanje: žena ga vara z njegovim prijateljem; 3. dejanje: moškiček pride na dopust — inflagranti; 4. dejanje: Hapy end za moža — ločitev brez alimentov... Ta tragikomedija zakonskega trikota je bila te dni predvajana v intimnem krogu. Poleg omenjenih oseb je nastopalo še nekaj statistov, ki so igri z oprezovanjem pripomogli h koncu.

V našem športu je zavlada zlati vek. Kolesarji so »nadsali« južne brate, plavalci »Ilirije« pa Dalmatince, ki so se smatrali za prave »neptunčke«. S tem smo dokazali, da Kranjci le nismo od muh, če tudi nimamo vseh Savezov v rokah... Zadnje plavalne tekme so bile prava univerza za šolanje zaspanih ljub-

ljanskih navijačev, ki so se tokrat pošteno odrezali.

V Tičistanu so bile te dni velike demonstracije proti podražitvi življenjskih potrebščin. Uboga vrabčevska para je v svoji naivnosti med drugim tudi čivkala: Doli s špekulantmi, dajte nam živeti itd. Vse to ni nič zaleglo, ker so takoj priletele eskadrile »kraguljev« in razgnale protestno zborovanje.

Med našimi peki je zavlada splošno veslje, ker je konec z dolgočasno proceduro mlečnih žemljic, ki si jih lahko privoščijo samo še »boljši krogi«. To je mnogo pripomoglo, da so dobili naši peki končno vendarle neplačan počitek...

ŠKODA

Grčar in Trdina sta velika stiskača. Neka dne se srečata. Trdina se strašno obupno drži, kot bi Bog ve kaj pogoltnil.

»Kaj pa ti je?« ga zaskrbljeno vpraša Grčar.

»Oh, zjutraj sem gumb za ovratnik požrl, pa ga ne morem spraviti naprej«, mu potoži Trdina.

»Veš kaj, Trdina, ženi reci, naj ti čajev skuha,« mu nasvetuje Grčar.

»Vse sem že poskusil, pa se nikamor ne premakne.«

»Potem ti pa ne kaže drugega, Trdina, kot da si kupiš nov gumb,« ga Grčar pomilovalno potrepla po rami.

Ljubljana lega k počitku

Zaspanka: »Hvala Bogu, velesojem sem prekrokala, sedaj pa k počitku. Po stari navadi bom hodila zopet zgodaj spat.«

Iz Kranja

ODHAJAJO...

Na starost nas zapustil je
starosta in poslanec naš,
vseh strank in vseh politikov
brezmejno zvest in vdan pristaš.

Ves Kranj zajokal je za njim;
saj ga sam Srečko Srečkovič
povpraša še sedaj za svet;
brez njega ne stori prav nič.

Premnogi gredo zdaj od nas,
še kranjska pošta se seli;
njen nežni del v toplicah se
z radensko slatino poji.

Pri »Knedlnu« za lep razgled
bezeg so ves posekali;
gospoda, ki je hotel to,
pa tudi v Kranju nič več ni.

Prikupni Mari je pač prav,
da ne sitnari dan za dnem;
saj z dobrim cvičkom prav lahko
postreže manj sitnim ljudem.

Za nekaj smo pa le v skrbeh:
kdo bo sladko zapel, da skrajni čas
je za Mamzelle Nitouche,
»že konji čakajo na vas!«

Ali je kaj trden most?

Je in ni. Drži delj časa kakor so prero-
kovali zlobneži, maje se pa bolj nevarno
kakor se je zdelo njegovim stvariteljem. —
Ker je Kranj znan po svojih tombolah, je
tudi most prišel na licitacijo, 150 jurjev do-
bi tisti, ki ga tako poveže, da se bo samo
še prijetno zibal in ne več nevarno. Raz-
umljivo, da je bil na licitacijo rekorden na-
val. Na dimnikih so sedele kavke in marsi-
kod je dišalo po česnju. Iz same radoved-
nosti. Z ozirom na center gorenjske mož-
ganske elite ni manjkalo koristnih nasvetov.
Naši pravniki menijo, da bi ga zvezali s pa-
ragrafi, morda celo tožili zoper slabo vede-
nje in mu zagrozili s kaznijo, če se sam ne
zravna. Predstavniki denarnih krogov ponu-
jajo podlogo z delnicami in zamrznjenimi
hranilnimi knjižicami, hotelirji sodove »prist-
nega« vina za stebre, lovec Petko bi žrtvo-
val rogove, Colnar Lojze hoče, da bi ga ob-
sadili z rdečimi nageljni, pravni zastopnik
neke tovarne vidi rešitev v tem, da bi ga
»pošterkali«, morda bo pa še najbolje, če
ga obrnemo narobe s pomočjo »Betonköniga«.
Načrte skrbno proučujejo.

Kr. dvorni
juvelir in dobavitelj

B. Rangus

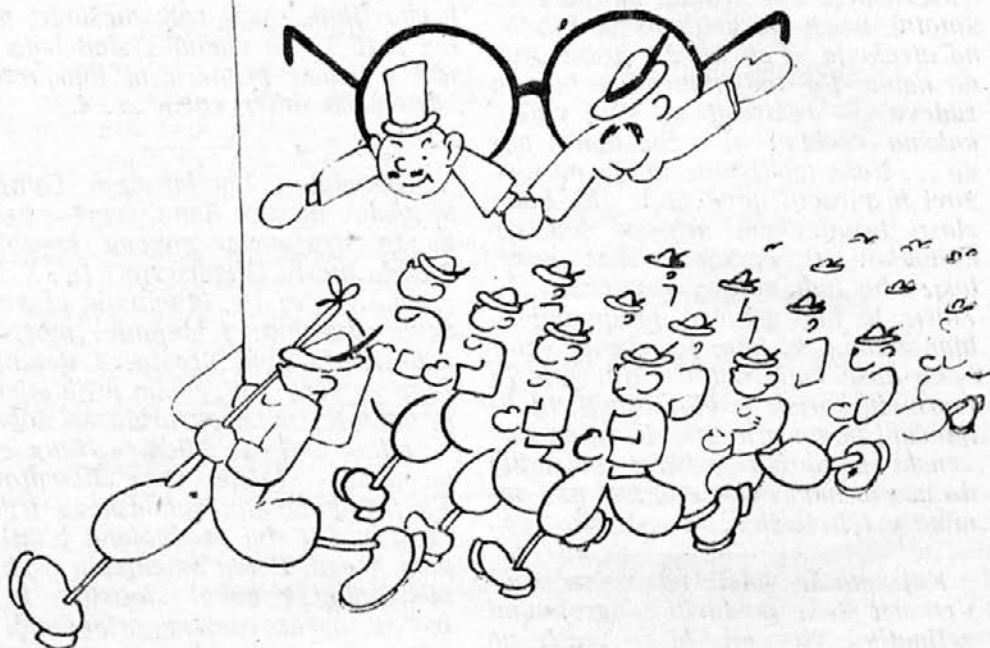
Kranj, Dravska ban.

Res dobre ure, lepa zlatnina l. t. d.

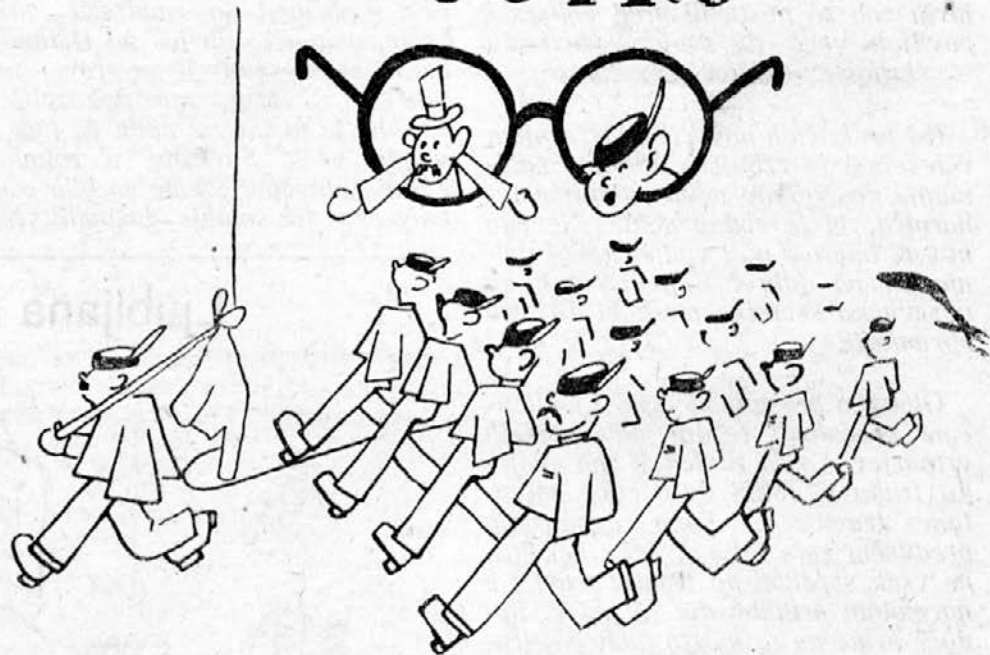

Defile po ljubljanskih ulicah

SLOVENEČ

JUTRO

Kinč nebeški

JESENSKA SEZONA

je takorekoč že tu, četudi ne še popolnoma
na višku, kajti zaenkrat so odpadli samo
naši gostje, listje pa šele začenja odpadati.
Vendar nas ni strah pred bodočnostjo, za
katero po najnovejših znamenjih skrbijo na-
ši mili sosede Jeseničani. Vse kaže, da nam
bodo po stari navadi naklonjeni. Zavzemajo
se, da bi v naše kraje dobili sodnijo. Nam
sodijo za naše grehe v Radovljici, onim z
Jesenic pa v Kranjski gori. V radovljiškem
okraju so pa vendar Jeseničani najbolj pod-
vrženi pravdanju, saj imajo na Jesenicah

nič koliko advokatov. Kar čudno je, da še
sodnije niso prignali iz Kranjske gore. Kajti
vozijo se že proti Bledu po sodnih oprav-
kih. Zadnjič so se pripeljali samo do Do-
brave. Drugič jih bo prineslo v Podhom, po-
tem bo pa na vrsti Bled in morda jih za-
nese v sam Bohinj. Tako bo poskrbljeno za
tujski promet, kajti že pri prvi vožnji je
imel dobiček simbol tujkega prometa: avto-
taksi...

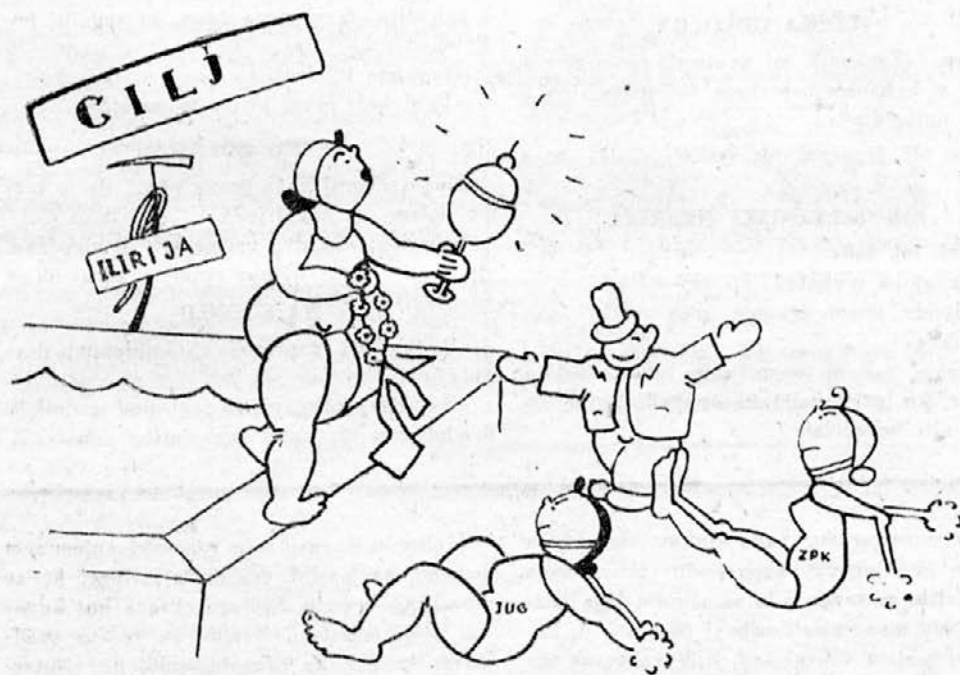
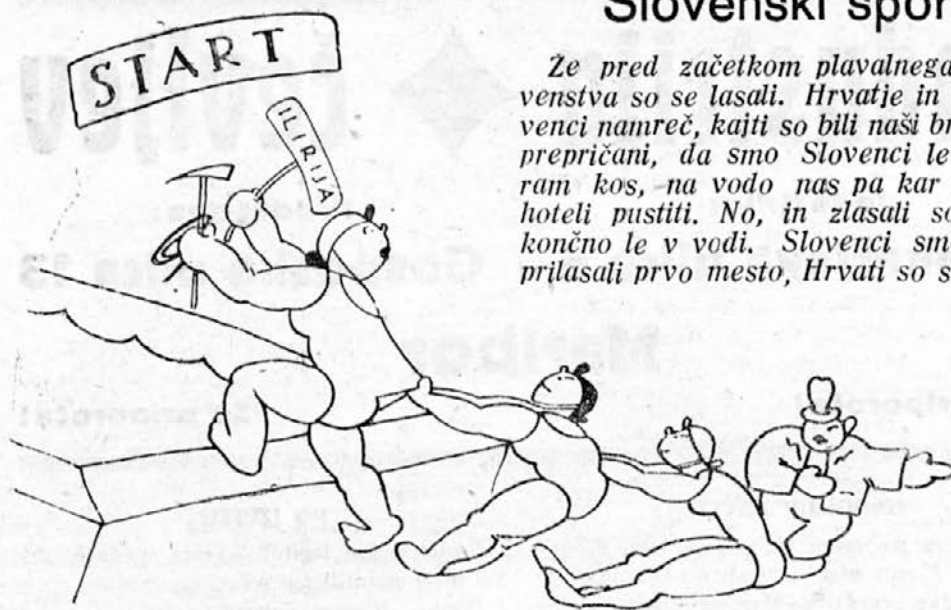
IZ OGLASNIKA

Želim se takoj poročiti z bogato gospo.
Nadaljnja ljubezen ni izključena.

Slovenski športniki so rekli besedo!

Ze pred začetkom plavalnega prvenstva so se lasali. Hrvatje in Slovenci namreč, kajti so bili naši bratje prepričani, da smo Slovenci le goram kos, na vodo nas pa kar niso hoteli pustiti. No, in zlasali so se končno le v vodi. Slovenci smo si prilasali prvo mesto, Hrvati so se pa

obupno borili za zadnje. »Ilirija« je odnesla pokale, konkurenčne duše pa bodo v hudi jezi menda popokale. — V Kajaku smo bili pa za 2 cm Slovenci celo preveč na vidnem mestu. In tako se je zgodilo, da so pedantneži »pronašli« dlako v jajcu. — Kolesar Peternelj je vozil okoli Srbije tudi tako lepo, da se je prismejljal v belo Ljubljano s pokalčkom v rokah. — Upajmo, da se v kratkem postavimo Slovenci tudi v nogometu. Vse kaže tako. Saj nas bodo v bodočem prvenstvu menda zastopali odsej Trboveljčani; s knapi pa ne gre preveč zlahka. Tako bomo Slovenci počasi vsaj v športu igrali v naši domovini res zavidno vlogo.

Moderni monolog

— »Pardon, gospod. Jaz vas sploh ne poznam!« —

— »Oh, samo, da nas kdo ne opazi!« —

— »Res ne mislite o meni kaj slabega?« —

— »Ne, ne! ... Vi ste pa res neučakani!« —

— »Hvala, puder imam sama!« —

— »Moja frizura! Taka pa res ne morem na ulico!« —

— »Vi ne mislite resno!« —

— »Torej jutri ob 3. uri!« —

— »Na svidenje! Bodite točni!« —

Lepo darilo

Čerinka je precej skopa ženska. Nerodno pa je to, da drugi niso in da po otrocih zmerom kaj pošljejo učitelju. Nekega dne pa pride tudi Čerinkov Slavko po šoli k učitelju:

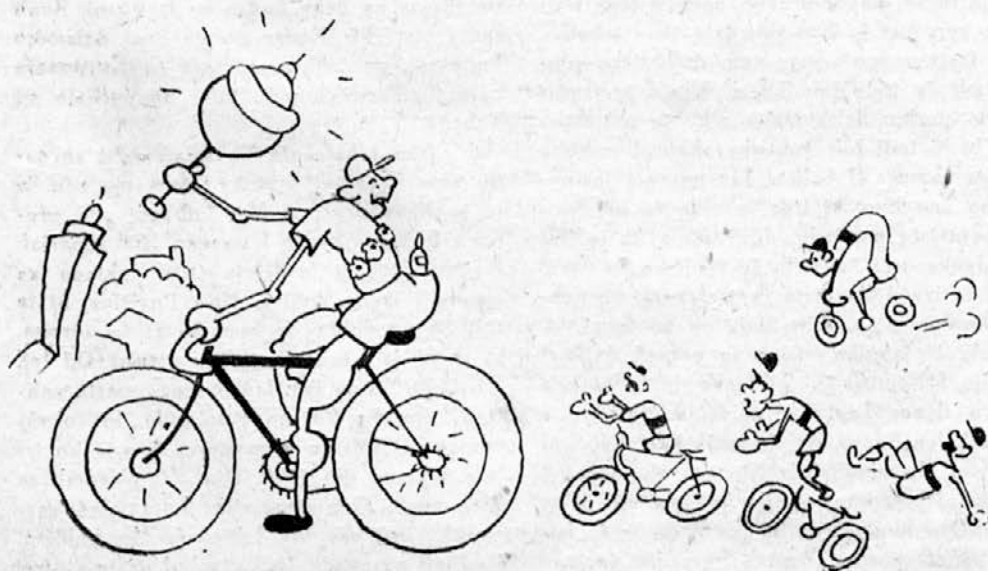
»Gospod učitelj, mama je rekla, da za nedeljo ni treba nič kuhati, da vam bo mladega pujska poslala.«

»Si že priden, Slavko,« ga pohvali učitelj in požre slino.

Nedelja pride, o Slavku pa ni ne duha ne sluha. V ponedeljek ga pa vpraša učitelj:

»Kajne, Slavko, name ste pa čisto pozabili?«

»O, ne, gospod učitelj,« malo zbegano odgovori Slavko, »ampak moja mama je mislila, da bo tisti pujssek poginil, pa ni!«

NEDELJSKI LOVEC

Gozdar: »Sem slišal, gospod profesor, da ste namesto zajca ustrelili kravo.«

Profesor: »Gola laž, saj vidite, da imam prazno torbo!«

Na volilnem shodu

Na volilnem shodu je nastopil govornik in grmel kar se je dalo. V največji vni se je udaril po prsih in zavpil:

»Jaz stojim na neminljivih načelih narodnega prepričanja... Tedaj pa je iz ozadja nekdo zaklical: »Lažnivec! Ti stojš na podplatih, ki mi jih še nisi plačal.«

F potu Tvojega obraza boš kupoval Tvoj fsakdanji kruh

14. IX 1940. Šolska naloga. Danilo Gollja.

»F potu Tvojega obraza boš kupoval Tvoj fsakdanji Kruh!« Z temi krilatimi Besedami je bog f začetku Naše zgodovine odpovedal Adamu in Njegovemu rebru, respektivno Njegovi milostivi gospe Evi stanovanje f Raju. Najbrže je to odpoved montiviral z Dejstvom, da že pol leta nista plačala Stanovanja. To je jako zelo razumljivo, zlasti če pomislimo na Zgodovinsko histerično resnico, da ni Adam imel s čim oblačiti in obuvati niti Sebe, niti Svojega rebra, respektivno Eve, čeprav Eva ne bi bila potrebovala za Svojo tojleto dosti blaga, ker je bila jako zelo rada dekoltirirana, kot so še danes fse gospe in gospodične Eve. Zato sta kar od prvega Figastega drevesa odlomila eni list in ga uporabljala za perilo in obleko in gate, za smoking in frak, za Jutranjo haljo in Grande-tojleto in za tako dalje tudi. — O obuvah pa ni niti govoriti, da bi si ga lahko bila spogala, čeprav je imel Bata gotovo tudi že f Raju Svojo prodajalno in je stalno zniževal cene in sploh jako zelo konjuriral

Industrija ♦ čevljev

Industrija: **Cankarjeva ulica 6**
Prodajalna: **Gosposka ulica 13**
Maribor

Se priporoča!

Se priporoča!

UBOGLJIV PACIJENT

»Danes pa zopet slabo izgledate, gospod Umek! Morda niste ubogali mojega nasveta: samo dve smodki na dan, sem vam rekell«

»Saj to je ravno, gospod doktor, kar mi škoduje; preje namreč nikdar nisem kadil...«

TEŽKA ODLOČBA

Ona: »Zdravnik mi svetuje, da preživim leto v kakšnem morskem kopališču. Torej kam naj grem?«

On: »K drugemu zdravniku!«

OB ŽELEZNIŠKI NESREČI

»Joj, joj, joj!«

»Zakaj pa javkate?«

»Menda imam pravico, če mi je roko zlomilo!«

»Kako, za eno samo roko delate toliko hrupa, ko leži tukaj toliko mrtvih, ki ne zinejo niti besedice!«

PO IZPITU

Profesor (po izpitu): »Veste mogoče, zakaj niste položili izpita?«

Dijak: »Nimam pojma...«

Profesor: »Vidite, to je razlog!«

PRVI POLJUB

»Gretica, ti si prva žena, ki sem jo poljubil.«

»Verujem ti, dragi.«

»Ti si tudi prva, ki mi to veruje.«

TEŽKO BOLANA

Sluga: »Torej Vaša gospa pravi, da je težko bolana. A kaj ji je?«

Sobarica: »Že dve uri se kiti in olepšava, da v čim lepši obleki sprejme zdravnika.«

NA SODNIJI

»Pa kaj ste napravili z ukradenimi dragulji?«

»Kaj da sem napravil, gospod sodnik?«
Prodal sem jih izpod razbojniške cene!«

Rajskim šuštarjem. Tako sta morala reveža Adam in Njegovo rebro hoditi skoro naga po Rajski promenadi in se zavoljo tega Dejstva vun niso vsajali nobeni časopisi. In kako bi potem človek od Njih zahteval, da plačata Stanovanje? Jaz za Svojo osebnost sem namreč jako zelo trdno prepričan, da sta sfrčala iz Raja radi neplačanega stanovanja in ne, kakor pravijo, zavoljo tega Dejstva vun, ker je Eva odtrgala tisto jabolko. Jaz lastnoročno sem o tem defaktilno prepričan, da tisto jabolko ni bilo f tem primeru »porkus deliktus« — nikakor ne! Kako naj bi ju tudi bili vun eksvakujirali zavoljo enega samega Jabolka. Jaz poznam lastnoročno eno Evo, ki trga jabolka že od Svoje petnajste pomladi dalje, trgala jih je kot mladenka, kot žena, in še zdaj, ko so Njeni čari že izven Razcvita in prazapraf že penzionirani, je še čisto divja na ta Šport. — Trgala je jabolka vedno in pofsod, f Stari Rusiji, f Nemčiji in f Jugoslaviji in bi bi lahko danes Lastnica največje trgovine z Jabolki na Svetu. No, in jo je kdo deložiral ali vun eksvakujiral iz Njenega stanovanja? Nihče! Nasprotno, — fse jo spoštuje in je sploh Narodna dama in upam, da se je fsaj po Smrti spomni Društvo za sadjerejo.

Med tem Znanstvenim razmotiranjem sem pozabil na naslof pričujoče Naloge, ki se tintulira: »F potu Tvojega obraza boš kupoval Tvoj fsakdanji Kruh!« Še noben predgovor in nobeno prorokovanje, niti Noterdamosovo po din 10.— komad, se ni tako strahovito resnično zares uresničilo. Mi smo neferalni in že pri nas stopijo Potne srage potokoma na čelo, kadar na fsakdanji Kruh samo pomisliš. Kadar pa ga greš dejansko kupovati, pa lahko uporabiš to Kupovanje namesto Parne kopeli, tako bo curljalo od Tebe.

Jaz bom teklarandi Kauza navedel eni jako zelo Tragični primer f tem pogledu in to je Naša družina. Moj ljubljeni oče prejema fsakega prvega f mesecu 1500 dinarjev. F tem denarju je fšteta tista doklada za ženo, ki je ne dobiva, tista Povišica, ki je tudi še ne dobiva in honorar za tri otroke, ki se jih je f teku dogodkof omislil. Od teh din 1500 Mu na licu Izplačilnega mesta zubtrancirajo din 250 za tiste pufe, ki čakajo upniki na Njihovo poravnavo že več ko tri leta. Ostane din 1250. Din 550 plačamo za Stanovanje. Ono stane sicer f normalnih razmerah samo din 450, ker pa je Moj ljubljeni Roditelj posestnik treh otrokof, živimo torej

NEVESTA EVROPA

izbira ženina s cvetico v roki. Ljubi, ne ljubi, ljubi, ne ljubi..., tako trga liste in izbira. Bog ve, komu bo pripadla.

MLADI ZAKONCI

Mlad zakonski parček je sedel k mizi. Pavla je skuhala kosilo in Pavle naj bi ga jedel. — Pečenka je imela okus po sodi in omaka po milu.

»Ali ni danes prav posebno okusno pripravljeno?« se je jela dobrikati Pavla.

To pa je bilo Pavlu navsezadnje po dolgih štirinajstih dneh vendarle preveč. Vstal je in vrgel z enim samim zamahom vso pečenko skozi okno.

Pavla je v prvem hipu osupnila, nato pa nenadoma vstala in zmetala krompir za pečenko.

»Kaj pa naj to pomeni?« je vp-ašal Pavle.

Pavla se je nedolžno nasmehnila: »Mislila sem, da boš jedel na vrtu!«

SLOVENSKI ROMANISTI

so v presnetih škripcih. Svojo usodo so gradili na versajski mir. Ker se je ta podrl, se je podrla tudi njihova usoda. Vse kaže, da bodo nastali iz romanistov romaristi ali domače povedano: romarji.

SEPTEMBERSKA...

*Dijaki, duše idealne,
sejmarijo kar na debelo,
na njihovih sejmiš zares
živahno je, zelo veselo.*

*Piloti, duše idealne,
mesarijo kar na debelo,
na ciljnih njihovih pa ne
ostane prav nič živo, celo.*

*Trgovci, duše idealne,
prikrivajo kar na debelo,
nobenemu tako ko njim
srce dandanes ni veselo.*

Za šolo: šolske torbe in nahrbtnike, aktovke, peresnice, v veliki izbiri priporoča

IVAN KRAVOS
MARIBOR, Aleksandrova c. 13

VSEENO JE RAZLIKA

Prvi sluga: »Tvoj gospodar kadi cigaro samo do polovice.«

Drugi sluga: »Pa to delam tudi jaz, samo s to razliko, da kadim jaz ono drugo polovico.«

PRI BRIVCU

Gost brivcu, ki ga je močno urezal: »Prosim, dajte mi kozarec vode.«

»Ali vam je morda slabo?«

»Ne, le poskusil bom, če usta še vodo drže.«

SREČEN ZAKON

I. sosed: »In vaša hčerka, draga sosedka? Je srečna v zakonu?«

II. sosed: »Zelo srečna! Njen mož si ne upa niti ust odpreti. Že sedaj se vidi, da je nad tem zakonom božji blagoslov.«

f abnormalnih Razmerah, za Hišnega gospodarja namreč, in moramo plačevati sto dinarjev več. Ostane torej še din 700. Za Špecerijo nese naša ljubljena Mati 400 dinarjev f štacuno, nakar prinese fso Špecerijo kar pod eno samo Pazduho domof. Oblačiti in obuvati se pa ni neobhodno potrebno, ker so bili, kot sem že f prvem Poglavlju na svitlo dal, prvi Človeki tudi od zgornj in od spodaj brez fsega in so bili vendar f Raju. Tako bomo bili tudi mi, čim bolj bomo bili nagi in bos, zmeraj bližji Raju, nakar se bomo sploh t'a preselili, če bo še kakšen prostor prost, ker je letos tam zgornj velik naval. Ostane torej še tristo dinarjev naši ljubljene Materi za trg, to je za en Dan deset dinarjev, ali eni kovač. Moja ljubljena Roditeljica je dobila ob pogledu na tega Kovača eni Srčni napad, nakar je šel moj ljubljene Oče lastnoročno na Trg. — Tam je pogledal enega srednje dobro razvitega jurčka, ki je ena vrs'a Užitnih gob, če jo Kuharica užitno pripravi. Moj ljubljene Oče je intervjuval Lastnico tega jurčka, pod kakimi pogoji ga odstopi. Ona Mu je na Svitlo dala (to lahko prisežem pod Častno besedo): »Pod pogojem sedmih Dinarjev!« F potu njegovega obraza je Oče potegnil iz žepa Njegovega kovača in ga z

spremljevanjem raznih Kletvic izročil Kmetici, nakar Mu je le-ta izročila jurčka in še tri Dinarje. Zdaj je imel moj ljubljene Roditelj še tri Dinarje, Zanje si je Tiplomatičnim potom nabavil tri četrt Kile krompirja, kajti danes ni treba Tiplomatičnih zmožnosti samo za političare, Ministre in druge zvezde nestalnice, ne, danes je treba še bolj Tiplomatskih veščin, če hočeš priti do kakega krompirja. — Tako je Oče f potu Njegovega obraza nakupil za enega Kovača Četrť kile Krompirja in enega jurčka in mislim, da pri celi zadežini ni bil jurček — jurček, temveč je bil moj Oče — Jurček! To pa zavoljo tega Dejstva, ker ni takoj šel k Predsedniku tistega odbora, ki draginjo pobija. — Predsednik bi ga sigurno pomiloval, zlasti že zato, ker Pomilovanje nič ne stane. Mogoče bi Mu mogoče celo tudi stisnil kakega Kovača, da omili Draginjo, — kaj je to Njemu, ko Mu potem še vedno ostane nekaj!

Pa imamo pri Nas tudi sosed. Tam je grozna Tragedija. On ima samo ženo in zasluži na mesec samo okoli štiri tisoč Dinarjev. On lastnoročno javka od jutra do Pozne noči, da ne more več živeti, da se bo obesil, če ne dobi izdatne Povišice, kako da so živila draga in še za drag Denar, da jih ni

dobiti, da morata z ženo stradati in kaj bo z Sladkorjem, ko dobi za dve Osebi samo tri Kile na mesec. Nam dajejo za pet Človekof tudi samo tri Kile in je tak postopek resnično res jako zelo socijalen. No, mi še teh treh Kilogramof ne potrebujemo, ker pijemo zjutraj mesto Kave vodo, kar je jako zelo koristipolno že zavoljo Čiščenja in sploh zavoljo Stolicy vun. Zato se je moj Oče odločil, da odstopi eno Kilo sladkorja Sosedu, da se Mu ne bo treba obesiti. Mislil si je, »naj se Pes obesi«, in je nesel Tisto kilo onemu trpinu. Potrkal je, Nihče se ni oglasil, potisnil je na kljuko, vrata se gor odprejo, nikogar ni bilo doma, mislil si je, da sta najbrže z ženo f Kleti in sta pozabila Stanovanje zakleniti. F takem razmišljanju se je moj Oče spotaknil ob eno vrečo. Pogledal je: pet Vreč moke! Šel je dalje: f kuhinji spet same polne Vreče. Stopil je f spalnico: — tri Kiše sladkorja! —

Očetu je spet stopil pot na Čelo, položil je na Kiše sladkorja še tisto Njegovo kilo in odšel. Pomislil je: »Tudi ta siromak je sigurno f potu Njegovega obraza kupaval Njegov kruh. Zlasti če ga je lastnoročno domof peljal!«

DANILO GOFLJA: MARIBOR—CELJE

Náš Cvetko Mesečnik je fant
substanc hudó defektnih,
za njim spol ženski ne brenči,
ker je manir korektnih...

Zato pa on ta ženski spol
z vso dušo obožuje
in ker sicer mu dano ni,
ga v sanjah poljubuje.

Iz Maribora ga nekoč
vlak v Celje vede belo,
konča se zanj ta zadnja pot
s tragedijo neveselo.

Na Teznu vstopi deklica,
nasproti njemu sede:
lasje so zlati s pomočjo
— seve — frizerske vede.

Náš Cvetko Mesečnik zija
z odprtimi v njo usti,
od hrepenenja so mu že
poševne vse čeljusti.

Zatuli »Hoče« konduker,
kar vstopi druga ženska
in zraven Cvetka posadi
usoda jo peklenska.

Vsi biserni so ji zobje,
— šest tisoč din so stali —
od zlatih las na te zobé
se Cvetku oko skobali.

Orehova vas — Slivnica!
Spet vstopi nova dama,
njen noseč, dasi smrkav je,
pa je popolnost sama.

Pozabi Cvetko prejšnji dve,
le nos še ogleduje,
že ponagajčka malo kri,
že malo pomencuje.

Je Rače — Fram in dami dve
vagon že zapustita.
Pa vstopi dama, stara pač,
zato pa še stasita.

In Cvetko gleda corpus njen
zelo z občudovanjem,
duševni mu se polni jaz
z notranjim trepetanjem.

Na Pragerskem vlak obstoji
in vstopi dama črna,
glede možgančkov in oči
lahko bi bila srna.

Tak sugestivne so oči,
— Svengali: pasja figa! —
se Cvetku v tej zavzetosti
kar kolca ino riga.

Slovenska Bistrica je že,
kar vstopi dekle mlado,
vrat bel ima, ko kak labod,
zre Cvetko v njo z naslodo.

»Ta forma, oh, ta linija,
to klasično vratovje,«
vzdihuje Cvetko, vzhičen je,
»oh, zlato to babovje!«

V Poljčana h se prigunca v voz
gospa, ki diha težko,
astmatična ko star je greh,
a dušo ima nebeško.

To slišno je skoz prsni koš,
kjer ji prijazno piska,
se Cvetku zdi nebeški glas,
v zaljubljenosti vriska.

Izstopi v Lipoglavu vse
in Cvetka kap šlatuje,
tedaj se kmečka bunkica
lic tolstih približuje.

Pozabi Cvetko vrat, oči,
zobe, lase; zdaj v lica
le tolsta grize mu oko
in kuha ga vročica.

Na Ponikvi hiti v kupe
mladenka vitkostasa,
od zgoraj vitka, vitka spod
in vitka okrog pasa.

Se Cvetku zdi, da Venera
boginja je oživela,
se pred očmi zavzetimi
mu črna megla dela.

Postaja Grobelno je že
— vsa pot mu je prekratka!
Matrona vstopi kratkih kril:
kak so kolena sladka!

Náš Cvetko je v deliriju,
vse živčevje vibrira,
— posebno ono v prstih tam —
kolena, ko požira.

Ko Sveti Jurij prihiti,
pa pade v agonijo:
dospe dekle in vpraša ga:
»Kaj lička vam rdijo?«

Prevroče gleda mu v oči,
po listnici pa škili
in Cvetko izgubi oblast,
presrečen ves zacvili...

A v Štorah čaka višek ga.
Tam vstopi nova dama,
smehlja se mu, dobrika se
in je medenost sama.

Mu končno reče: »Vi ste Jur!«,
po bradi ga okrcā
in Cvetko rezgeta ko konj,
v popadkih sladkih brca.

Tak pride Celje, končni cilj,
vele mu: »Izstopite!«
Zavpije Cvetko: »Jaz ne grem,
pa me na zrak vrzite!«

Potipajoči glavo mu,
napravili veselje
mu tako so, da potoval
naprej je, v — Novo Celje...

Električna cestna železnica

Električna cestna železnica se imenuje
»električna« ali pa tudi »tramvaj« in služi
pomnožitvi prometnih ovir. — Vsaka prava
električna sestoji iz motornega voza za ne-
kadilce in priklopnega voza za pešce. Ti
slednji se obešajo zaadaj. V prvem vozu se
vozijo največ meščani in device, v zadnjem
zaljubljeni in drugi težaki.

Električne cestne železnice vozijo v red-
nih presledkih. Ti so daljši ali pa tudi kraj-
ši, kakor je pač vozač razporejen. Tako na
primer vozijo tri iste številke druga za dru-
go. Nato dolgo ne privozi sploh nič; naad-
nje pride vendar ena, ki pa ni prava. Potem
pa le privozi prava, le da je žalibog pre-
napolnjena.

Zato visijo potniki obeh spolov iz voza in
tarnajo, da se človeku smilijo. Mnogo de-
klet je stisnjenih in se privijajo na sotrpine,
ker so že tega vajene.

Da se potniki med vožnjo ne dolgočasijo,
so upeljane prometne ovire; na primer za-
vozi poln voz premoča naravnost čez tir. —
To navadno traja eno uro. Medtem se po-
tniki izprehajajo okrog voza in opazujejo hiše.

V električni je vse dovoljeno razen nagi-
banja iz voza, ali skakanja iz njega in nanj,
zabavanja z vozačem in plivanja po tleh ter
zbadanja s koničastimi predmeti. Nekateri
potniki se natančno držijo predpisov, ker ne
znajo čitati napisov. Drugi pa skačejo med
vožnjo na tramvaj, se med obešanjem iz vo-
za pogovarjajo z upravljačem, zbadajo s ko-
ničastimi predmeti in plujejo po tleh.

Cenjeni naročniki!

Izpolnite položnice in
nakažite zapadlo
naročnino!